

hvoraf enhver kan se det. Har jeg begaaet en Fejl, forekommer det mig i alt Fald, at det ærede Medlem egentlig uddyber den og gør den noget større ved i Dag, noget unødigt synes jeg, at henlede Opmærksomheden paa den paagældende Sparekasse. Jeg har ikke villet sige, at denne Sparekasse ikke skulde være solid, men jeg har villet henlede Opmærksomheden paa, at den og flere ere Eksempler paa det uheldige Forhold, der eksisterer ved, at man har Institutter, der kalde sig Sparekasser, alene Sparekasser, men som i Virkeligheden drive ogsaa Bankvirksomhed og drive denne Virksomhed i Henhold til Sparekasselovens § 11, saaledes at de, som den højtærede Indenrigsminister meget rigtig bemærkede, komme ind under Tilsynet, hvad jeg slet ikke har været blind for. — Naar det ærede Medlem ogsaa bebrejdede mig, at jeg ikke havde nævnt, at den paagældende Sparekasse havde en Garantikapital, skal jeg heller ikke nedsette meget Værdien af den Garantikapital, som denne Sparekasse har, men i Øjeblikket maa jeg tilstaa, at jeg ved min Virksomhed i Likvidationsafdelingen af Bondestandens Sparekasse har haft nogen Lejlighed til at se, hvor højt eller rettere hvor lavt man skal værdsætte en Garantikapital, og hvilke Vanskeligheder der i Virkeligheden ere forbundne med at faa en saadan Garantikapital gjort flydende. — Den højtærede Indenrigsminister sagde, at det paagældende Pengeinstitut nylig havde været inspiceret. Ja, det er jo godt, og jeg ønsker at udtale, at saa har man jo Lov at tro, at alt er i Orden. Og naar jeg nu dertil blot føjer en Bemærkning, maa det heller ikke gaa ud over det paagældende Institut, men ejendommeligt er det jo at høre dette af den højtærede Minister, samtidig med at Ministeren siger, at det er en hjælpeløs Inspektion. Dette Udtryk brugte den højtærede Minister; det blev tillagt mig en Gang, og den højtærede Minister benyttede senere det Udtryk: Sparekasseinspektøren er, som Institutionen er nu, hjælpeløs. Det synes jeg støtter min Opfattelse af hele denne Sag, at det at bygge paa det, som ligger for, er daarligt. Vi maa se at finde paa noget andet og midlertidig hjælpe os med en eller anden Foranstaltning, som kan betrygge noget. — Den højtærede Minister sagde ogsaa i Anledning af et af de af mig nævnte Eksempler, som den højtærede Minister ogsaa havde kunnet finde hvem var, at det var dog maaske lidt uretfærdigt, at jeg talte om

Reservefond, der var lille, thi der var 41,000 Kr. og Aktiekapitalen var 15,000 Kr., og det var 5—6 pCt. af Indlaanene, hvilket svarer omtrent netop til, hvad Københavns Sparekasse har. Ja vist, men der er jo den meget store Forskel, den ganske overordentlig store Forskel, at Københavns Sparekasse driver ren Sparekasservirksomhed. Det andet Institut, jeg nævnedes, var det, der havde det uhyre store Formaal ved Laan at fremme Industri, Landbrug, Handel og al Pengeomsætning i Landet derovre, og det gør dette Institut slet ikke ved at drive Sparekasservirksomhed alene, nej, det har Veksellaan, Kautionslaan, og hvad der hører til egentlig Bankforretning. Det er det, der er det gale. Det Forslag, der var forelagt under den tidligere Indenrigsminister, taler om, at Reservefonden burde andrage 10 pCt. Ja, saa længe Sparekasservirksomheden er ganske ren Sparekasservirksomhed, tror jeg, at 10 pCt. er særdeles rigeligt, men der er mange Sparekasser, der ere langt fra at være oppe paa 10 pCt., jeg tror, hvis jeg hørte rigtigt, at Gennemsnittet ligger omkring 5 pCt. Selv derved kunde jeg blive staaende, naar det saa blot er en Sparekasse, man har sine Penge i, eller at det siges Folk, hvad det er for et Institut, de have deres Penge i, saaledes at de vide det.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kredse sagde, at det forekom ham — og det er jo rigtigt —, at Lovforslaget ikke havde faaet en velvillig Modtagelse; han saa velvilligere paa det. Men det forekommer mig dog, at de Anker, han havde, ere ret betydende, navnlig den Tvivl, om Revisionen kan siges at være fyldestgørende. For øvrigt vil det ærede Medlem mene, at man skulde have 3 Maaneders Frist til Revision, altsaa flytte — saaledes har jeg forstaaet det — en af de Maaneder, man har til Regnskabsaflæggelsen, over til Revisorernes Virksomhed. Jeg tror, at det er ganske overflødig, naar Revisionen er, som den skal være. Men skal en Revision være, som den efter min Formening bør, skal den ganske simpelt være maanedsvis, den skal følge med. Følger den med, er, naar Regnskabsaarets sidste Maaned er færdig, omtrent Aarets samlede Revision ogsaa færdig. Saa behøver man slet ikke 3 Maaneder til det.

Man har ogsaa talt meget om Kauttionen for Kassereren. Jeg maa atter sige, at det er den sædvanlige Opfattelse — jeg tror, at den er fejlagtig —, at det vigtigste i Sparekasser og Banker ere de kontante